

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการสุดสัปดาห์ ฉบับประจำวันที่ 4-10 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2561 หน้า 56 มูลค่าข่าว 114,610.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ส่องผลงาน “ดีอี” ตั้งพาร์ค4.0(กับช้อน)ราวดอกเห็ด

พิเชฐ ตระกูลรุ่งโรจน์ รองอธิบดี กับ อังคนิษฐ์ พัฒนพันธ์ชัย ปลัดกระทรวงดีอี

ยังคงเป็นวลีเด็ดที่ถูกคอข่ายตลอดกับคำว่า ‘ไทยแลนด์ 0.4’ เพราะขณะที่เอกชนซึ่งเล็งจ้องนโยบายรัฐและก้าวไปสู่ดิจิทัล ทรานส์ฟอร์เมชัน ด้วยตัวเอง เลยคำว่า 4.0 แล้วนั้น นโยบายภาครัฐที่ประกาศปาวๆ กลับยังโดนล้อว่าทำงานแบบ 0.4 ได้อย่างไร ทั้งๆที่ประเทศไทยมีกระทรวงชื่อใหม่ก็อย่างกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมหรือ ดีอี อยู่ทั้งกระทรวงแล้วก็ตาม

แถมยังมี 2 สำนักงานใหม่ ผุดขึ้นมามาก คือ สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ที่มีบทบาทหลักในการเป็นเลขานุการให้คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (บอร์ดดีอี) ที่เน้นๆประชุมกันกับการดูแลศูนย์ดิจิทัลชุมชนที่ไม่รู้จะมอบหมายให้ใครทำ และไม่มีงบประมาณเป็นของตนเอง กับสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (ดีป้า) ที่มีงานเด่นคือการจัดงานบิ๊ก แบนด์ มหกรรมจัดแสดงผลงานนวัตกรรม คล้ายๆกับงานสตาร์ทอัพไทยแลนด์

แต่สำนักงานนี้ดูเหมือนเป็นลูกเมียหลวงที่มีงบหล่นทับมากมาย แต่ยังไม่ได้นำไปจริงจังเพราะเงินมาข้างจึงหยิบงานเก่าสานต่อไปก่อนจากการเคยเป็น สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ(องค์การ

มหาชน) หรือ ซิป้า ที่ยังคงชอบแต่การจัดงานและจัดงาน

นี่ยังไม่นับสำนักงานใหม่อีก 2 สำนักงานอย่างน้อยที่จะคลอดออกมาตาม 2 พ.ร.บ.ที่รอมานานมากแล้วก็ไม่ผ่านสภาเสียที คือ พ.ร.บ.ข้อมูลส่วนบุคคล และ พ.ร.บ.ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ที่ตอนนี้ได้โยนให้ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) หรือ ETDA ตั้งสำนักงานชั่วคราวขึ้นมาดูแลก่อนกฎหมายจะคลอด

● ผุดพาร์ค ราวดอกเห็ดทั้งที่เอกชนมีแล้ว

ประเทศไทยมีสมาคมฯ ชมรมฯ สมาพันธ์ฯ สถาบันฯ มากมายนับไม่ถ้วน ร้างร้าง รอดค้าง ไม่มีคนรู้จักเพราะอยู่ในวงแคบๆบ้าง และจะมีสักแห่งที่เป็นที่รู้จัก และเมื่อเป็นที่รู้จักเขาก็จะมีประสบการณ์และความสัมพันธ์ในวงกว้างๆ ตามที่เขาค้นคว้าอย่างยาวนานและเหนียวแน่น แต่กระทรวงดีอีก็ยังมีแนวคิดในการสร้างของใหม่ขึ้นมาทั้งๆที่เรื่องบางเรื่องมีอยู่แล้ว ทำไมต้องทำให้ซ้ำซ้อนกัน เปลืองงบประมาณ และกำลังคนไปอีก

เริ่มตั้งแต่การจัดงานบิ๊ก แบนด์ ที่ดูยังไม่มันก็เหมือนกับการจัด

งาน สตาร์ท อับ ไทยแลนด์ สปอนเซอร์ร่วมงานและนวัตกรรมไม่ต่างกัน ที่สำคัญคือพุ่งเป้าไปที่สตาร์ท อับ เหมือนกัน และอีกส่วนก็คือการโรดโชว์เพื่อให้รู้ว่ามีรัฐบาลทำอะไร ไม่ต่างกับการใช้เงินและกำลังคนเพื่อสร้างภาพ เพื่อประชาสัมพันธ์ผลงานของรัฐบาล จนปัจจุบันไปไกลถึงขนาดจัดระดับภูมิภาคด้วย

แจกเช่นกับการสร้างดิจิทัล พาร์ค ไทยแลนด์ และมีสถาบันไอโอที อยู่ในนั้น แต่กลับได้ยืนความคืบหน้าแต่เพียงว่ามีคนสนใจ แต่จนป่านนี้ก็ยังไม่ตอกเสาเข็ม เหมือนการขายคอนโดฯ ที่ประกาศขายจนเกือบร้างแต่ก็ยังไม่มีโครงการขึ้นแม้แต่หน่วยเดียว ส่วนสถาบันไอโอที ก็ติดขัดเรื่องงบประมาณจากสำนักงานงบประมาณที่เพิ่งให้มา แผนเดิมที่ต้องสร้างสถาบันไอโอทีอีก 3 ปีกว่าจะเสร็จ ถ้ามัวจะทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วหรือไม่ โดยเฉพาะกับประเทศไทยซึ่งไม่ใช่ประเทศผู้พัฒนานวัตกรรม

ด้านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัล 'พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์' ยังมีแนวคิดในการสร้างสนามทดสอบ 5G ในพื้นที่เดียวกันด้วย แต่เมื่อสถาบันไอโอทียังไม่เสร็จเลยปรับแผนไปใช้พื้นที่ของ ม.เกษตร ศรีราชา แทน แถมยังมีแนวคิดในการสร้าง ไซเบอร์ พอร์ต แบบฮ่องกง เพื่อสนับสนุนสตาร์ท อับ ไทยแบบที่เอกชนเขาทำกันมาระยะหนึ่งแล้วด้วย

ถามว่า เรื่องไอโอที เอไอ และ 5G ทำให้เอกชนต้องพึ่งรัฐ จะรอรัฐสร้างให้เข้าช้อนกับเอกชนทำไม ทั้งที่เอกชนมีความรู้ ความเข้าใจมากกว่า เพราะสิ่งเหล่านี้บริษัทเอกชนที่ส่วนใหญ่เป็นต่างชาติที่เข้ามาให้บริการในไทยทั้งสิ้น ส่วนเรื่องสตาร์ท อับ เราจะมีซิลิคอน วาลเลย์ในไทยที่เป็นของรัฐบาลทำไม ทั้งที่เอกชนก็แข่งขันกันสนับสนุนสตาร์ท อับ อยู่แล้ว สตาร์ท อับ เหล่านั้น จะอยากอยู่ในกรอบของรัฐบาลหรือรัฐบาลจะมีอิสระในการทำงานหรือเงินทุนให้เขาได้อย่างเอกชนหรือไม่ เอกชนอยู่ในอุตสาหกรรมย่อมรู้ว่าการตลาดคืออะไร อะไรขายได้ หรือควรเก็บไว้บนห้าง

ยังไม่พอบอร์ดตัวเองยังขงเรื่อง พ.ร.บ. สภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย ต่อ คณะรัฐมนตรี (ครม.) เพื่อให้เกิดสภาดิจิทัลที่มีหน้าที่ทำงานเหมือนสภาอุตสาหกรรม หรือ สภาหอการค้าไทยอีกด้วย นี่ยังไม่ทันใหญ่ อย่างนั้นสมาคมผู้ประกอบการอีคอมเมิร์ซ, สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย หรือแม้แต่สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จะมีไว้ทำอะไร จริงอยู่ที่สมาคมเดิมนั้น หลายท่านอาจมองว่าเป็นสมาคมมาเฟีย ทำเพื่อผล

ประโยชน์ของธุรกิจ แต่จะรู้ได้อย่างไรว่าสภาดิจิทัลที่ตั้งขึ้นมาใหม่จะไม่เดินซ้ำรอยเดิม ควรจะแก้ปัญหาด้วยการให้ความสำคัญและทำงานร่วมกันมากขึ้น ให้เป็นในทิศทางเดียวกัน ดีกว่าหรือไม่

ไม่เพียงเท่านั้น ETDA หน่วยงานในสังกัดกระทรวงดิจิทัลก็ยังผูก e-Commerce Park ร่วมกับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการใช้พื้นที่ของมหาวิทยาลัยที่จะร่วมมือกันส่งเสริมและสนับสนุนด้านธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นศูนย์รวม

การเรียนรู้ ฝึกอบรม จัดทำโครงการต่างๆ และสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการไทย ให้สามารถส่งออกไปยังตลาดโลก โมเดลเหมือนที่ประเทศจีนมีโดยเน้นการระดมทุนจากภาคเอกชนแทนการงบประมาณจากรัฐบาล

นอกจากนี้ยังมี ETDA ได้เซ็นเอ็มโอยูกับ Digital Asia Hub Hong Kong ซึ่งเป็นศูนย์วิจัยในรูปแบบขององค์กรไม่แสวงหากำไร ที่จัดตั้งโดยศูนย์เบิร์กแมนไคลน์เพื่ออินเทอร์เน็ตและสังคมแห่งโรงเรียนกฎหมายฮาร์วาร์ด (The Berkman Klein Center for Internet & Society, Harvard Law School) เพื่อร่วมกันจัดตั้ง The Digital Asia Hub Thailand หรือ DAH.th เพื่อสร้างเครือข่ายและการทำงานร่วมกันในประเด็นทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งเปิดกว้างสำหรับผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วน โดยร่วมกันพัฒนาศักยภาพเผยแพร่ความรู้ และการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในประเทศไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

โดยทำหน้าที่เป็นจุดเชื่อมโยงทางด้านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและสังคมของเครือข่ายในระดับภูมิภาคและระดับโลก รวมถึง Digital

Asia Hub ในฮ่องกง และ Berkman Klein Centre ที่ Harvard Law School ในรูปแบบของเครือข่ายความร่วมมือ ทั้งในด้านของผู้เชี่ยวชาญ การวิจัย และการอบรมบุคลากร โดยมี 3 กิจกรรมหลัก ได้แก่ 1.การทำงานร่วมกันระหว่างภาคส่วนต่างๆ (Multi-Stakeholder Collaboration) ทั้งระดับภูมิภาคและนานาชาติ ซึ่งมีทั้งภาคการศึกษา ภาคอุตสาหกรรม และรัฐบาล ในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในประเด็นด้าน Digital Transformation 2. หลักสูตรการศึกษาโดยจัดกิจกรรมการศึกษาและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ที่มุ่ง

ให้ข้อมูลแก่ผู้มีอำนาจตัดสินใจในภาคเอกชนและภาครัฐเกี่ยวกับประเด็น Digital Transformation กฎหมายและทางสังคม รวมถึงการจัดโครงการฝึกงานหรือโครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้นในกลุ่มความร่วมมือ

และ 3. การสนับสนุนด้านการวิจัยซึ่ง Digital Asia Hub Thailand จะมีส่วนร่วมในการวิจัยที่มุ่งเน้นประเด็นการปรับใช้หลักการของ GDPR, cybersecurity Analytic กับการพัฒนาขีดความสามารถ และประเด็นเทคโนโลยีเศรษฐกิจดิจิทัลที่เกิดขึ้นใหม่

●แนวทางประชารัฐเพื่อความยั่งยืนจริงหรือ

นี่แค่ตัวอย่างแสดงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น ยังไม่นับรวมสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นใหม่เพิ่มเติมอีก ปัญหาคือ จะบูรณาการทำงานร่วมกันได้อย่างไร หรือ ต่างคนต่างตั้ง ต่างคนต่างทำงานไม่มีจุดยึดโยงระหว่างกัน ซึ่งเข้าใจได้ว่าด้วยอุปสรรคของงบประมาณและกำลังคนทำให้รัฐบาลมุ่งเน้นการทำงานแบบประชารัฐ

ไม่แปลกที่จะเห็นภาพ รมว. ดีอี คมคู่อัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย ปลัดกระทรวงดีอี เดินสายดูงาน สร้างความเข้าใจกับทุกภาคส่วน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ไม่เคยว่างเว้น จึงเกิดเป็นเอ็มโอยูบนโตะทำงานมากมายหลายฉบับที่ไม่รู้จะเริ่มแก้กันตรงไหนก่อน

การจับมือกับภาคการศึกษา ภาคเอกชน จะยั่งยืนหรือไม่ หากเปลี่ยนรัฐบาล และสิ่งที่ผุดขึ้นราวดอกเห็ดนี้จะกลายเป็นเพียงอนุสรณ์ที่ชื่นรา และเหลือเพียงแค่ความทรงจำหรือไม่ หากคำว่าผลงานเป็นแค่ระดมตั้งพรรค ตั้งฮับ ตั้งหน่วยงาน เช่นเอ็มโอยู เพื่อถือว่าทำงานเก่งทำงานเป็น มีผลงานอวดอ้างได้มากมาย โดยไม่สนใจเนื้อหาที่ได้จริงๆ ก็枉เวงเหลือเกิน ไทยแลนด์ 4.0 !! ■